

ФАКТОРИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Інноваційна парадигма економічного розвитку, що є домінуючою у сучасних умовах господарювання, суттєво змінює принципи функціонування та розвитку промислового підприємства. Ефективність інноваційної діяльності господарюючих суб'єктів стає визначальним фактором, який впливає на їх життєздатність, тому в умовах високої волатильності впливу факторів зовнішнього середовища стає необхідною реструктуризація системи управління інноваційним розвитком підприємств. Питання розробки теоретичних основ управління інноваційним розвитком знайшли своє відображення у роботах багатьох дослідників, зокрема: Б. Андрушкова, І. Ансоффа, Ю. Бажала, В. Гейця, П. Друкера, В. Заруби, С. Ілляшенка, В. Колосок, М. Кондратьєва, Н. Кузьминчук, Г. Менша, В. Міщенко та інші, а також Теоретико-методичні підходи з реструктуризації системи управління інноваційним розвитком досліджували науковці А. Амоша, С. Бойко, А. Гречан, А. Гриньов, В. Заболотний.

Інновація - це результат створення затребуваних споживачами різних нововведень, що є досконалішими, ніж їх аналоги на сьогоднішній момент, в результаті використання яких досягнення прибутку стає простіше [3].

Поняття «інноваційного розвитку підприємства в умовах глобалізації» містить ключові складові, які формуються на основі визначення зовнішніх та внутрішніх компетенцій суб'єкта господарювання, що мають взаємообумовлений характер. Такий підхід до уточнення сутності поняття обґрунтовує напрямки підвищення ефективності управління інноваційним розвитком підприємства шляхом його реструктуризації для збалансування інтересів споживачів та інвесторів, що дозволяє формувати комплекси управлінських технологій та фінансово-економічних інструментів.

Сьогодні на ринку склалося досить жорстке конкурентне середовище, тож підприємства повинні мати досить міцні і стійкі конкурентні переваги. Інноваційний розвиток зі сучасних умов функціонування є одним з найбільш перспективних напрямів розвитку кожного промислового підприємства незалежно від виду діяльності. Для забезпечення інноваційного розвитку підприємств виникає об'єктивна необхідність виділити та оцінити чинники даного розвитку [1].

Слід зазначити, що на інноваційний розвиток впливають багато чинників, що сприяють інноваційного розвитку або перешкоджають впровадженню інновацій.

Здійснюючи інноваційний розвиток підприємства, необхідно визначити, які чинники здатні загальмувати або прискорювати інноваційний процес. Інноваційним підприємствам перш, ніж приступити до організації інноваційної діяльності та впровадження інновацій необхідно оцінити вплив цих факторів, щоб прийняти рішення про оптимальний спосіб та інструменти здійснення інноваційного розвитку [1].

Отже, інноваційний розвиток підприємства є одним з пріоритетних шляхів досягнення підприємства поставлених цілей в умовах конкурентного середовища, для успішного його здійснення необхідно прогнозувати та оцінювати вплив тієї чи іншої групи чинників на цей процес.

Якщо обґрунтувати методичне забезпечення оцінки стану інноваційного розвитку підприємства шляхом формування системи показників з визначенням діапазонів їх значень, то це може дати змогу сформувати профілі інноваційного розвитку підприємств машинобудування, що пов'язують його фінансово-економічний стан, інноваційну активність, структуру і рівень використання інноваційного потенціалу з урахуванням особливостей побудови системи корпоративного управління. Такий підхід дозволяє групувати підприємства за сегментами тривимірної матриці при визначенні рівня інноваційного розвитку підприємства [4].

Для визначення зв'язку результативності інноваційної діяльності промислового підприємства зі структурою використання його інноваційного та виробничого потенціалів можна виділити граничні значення показників моніторингу, що зумовлюють збереження поточного стану та забезпечують позитивні тенденції інноваційного розвитку промислового підприємства. Застосування запропонованої системи моніторингу інноваційної активності підприємства дозволяє більш ефективно використовувати його інноваційний потенціал [2].

Враховуючи, що результатом ефективної інноваційної діяльності стає не тільки виробництво наукоємної продукції, а й підвищення результативності діяльності суб'єкта господарювання, що обумовлює його капіталізацію.

Таким чином, при розробці стратегії інноваційного розвитку для підприємства важливе уміння правильно моделювати свій розвиток як в майбутньому, так і в сьогоденні. Сьогодення впливає на поточну конкурентоспроможність, майбутнє - на майбутню. Використання чинників та інструментів управління, розглянутих в статті, найдоцільніше при розвитку стратегічного управління інноваційним підприємством.

Список використаної літератури:

1. Ілляшенко С.М. Управління інноваційним розвитком: монографія / С.М. Ілляшенко, О.А. Біловодська. – Суми: Університетська книга, 2010. – 281 с.
2. Основы инновационного предпринимательства: учеб. пособие / Г. А. Гершанок, Н. А. Молодчик, В. Л. Попов, А. Ф. Палкин, Д. Г. Шишкин, Д. А. Томчук; под ред. Г. А. Гершанка. - Пермь: Изд-во Перм. нац. исслед. политехи, ун-та, 2013. - 167 с
3. Тимчук В. А. Підходи до класифікації інноваційних процесів промислового підприємства / М. О. Ткаченко // Бізнес-Інформ. – Харків : ХНЕУ, 2014. – № 6. – С. 79–84.
4. Ткаченко М. О. Інноваційний потенціал промислового підприємства / С. А. Мехович, М. О. Ткаченко // Вісник Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут». Технічний прогрес і ефективність виробництва. – Харків : НТУ «ХПІ», 2015. – № 18. – С. 127–171.